

Vzhůru na taneční parket

Strana 7

Čtvrtáci mají svůj byznys

Strana 6

Strana 13

Jsme výjimeční

Baví mě radost druhých

Strana 15

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook

WEB:

Víte, že naše škola slaví letos 60 let od jejího vzniku? Už teď finišují přípravy oslav tohoto významného jubilea. A nemusíte se bát, že u toho budete chybět. Oslavy budou přichystány pro žáky, učitele, nepedagogické pracovníky školy, ale i pro širokou veřejnost.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosou-vocelova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
Den autodiagnostiky 2017.....	2
Stužkovací večírek třídy 4. MA.....	2
Návštěva společnosti MONROE CZECHIA.....	4
Za škodovkou do Mladé Boleslavi	4
Ze sportu.....	5
Čtvrtáci mají svůj byznys	6
Vzhůru na taneční parket	7
Než přišel ten večer	8
Další krok aneb maturita a závěrečky klepou na dveře	10
Řekli nám.....	11
Ze života žáků	13
Jsme výjimeční – rozhovor s Eliškou Burešovou.....	13
Zrnko prachu může práci zničit.....	14
Baví mě radost druhých.....	15
Za kulturou	17
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	17
Sen noci svatojánské, aneb Čas probuzení.....	18
Obrazem	19

Milí čtenáři,

právě se chystáte začíst do čerstvého čísla, které otvírá již třetí ročník časopisu **Woco-go-zinu**. Nepolevujeme ve svém úsilí, chceme, abyste byli v centru dění a byli informováni o všem, co se děje nejen ve školních lavicích.

Co v úvodním čísle nové sezóny najdete? Ani letos nevynechala Vocelovka plesovou sezónu a podíváme se nejen na taneční parket, ale také do zákulisí příprav maturitního plesu. Opět se nám podařilo odhalit Vaše pozoruhodné koníčky. Dozvíme se mnoho zajímavého o motorismu či o skupině POHODA, která se věnuje volnočasovým aktivitám pro děti.

Splnil maturitní ples očekávání? Tušíte, kdo z Vás propadnul terénním motorkám a kdo se stará o zábavu pro děti? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na následujících stránkách.

Pohodové i poučné čtení vám přeje redakce Woco-go-zin

Den autodiagnostiky 2017

Společnost MOTOR expert s. r. o. Přerov již tradičně zorganizovala den autodiagnostiky. Desátý ročník se uskutečnil v prosinci 2017. Na tomto vysoce odborném setkání nemohli zástupci Vocelovky chybět.

Dopolední program obsahoval soubor zajímavých odborných pojednání. Přítomní si po-

slechli přednášky „Zjišťování závad u osobních automobilů se zážehovým a vznětovým motorem“, „Případové studie z diagnostické praxe“ či „Sériová diagnostika nákladních automobilů včetně podvozků“. Pro výuku našich studentů - budoucích řidičů profesionálů proběhl blok na téma „Stabilizace podvozku tahačů, přívěsů a návěsů“. Dopoledne uzavřela „Diagnostika motocyklů“, která zaujala především mladší účastníky setkání.

Odpolední program byl stěžejní pro vedoucí pracovníky a mechaniky stanic měření emi-

sí a zaměřil se na novou organizaci a legislativu SME, která vyšla v platnost 1. 1. 2018. Následovala diskuze na téma SME se zástupci Ministerstva dopravy ČR, zejména pak s Mgr. Milenou Machalovou, jež má oblast měření emisí, organizaci, statistiku a legislativu ve své gesci.

Setkání bylo velice důležité a přínosné pro všechny přítomné odborníky z praxe.

Stužkovací večírek třídy 4. MA

Na konci listopadu se sešla celá třída 4. MA. Důvod nebyl ledajaký, ve Springfield baru v Hradci Králové se totiž konal náš maturitní večírek. Večer začal pasováním na čekatatele maturitní zkoušky. Slavnostního aktu a předání stužky se

ujal pan třídní učitel Zdeněk Bláha. Po této části večírků následoval další program. Pochlubili jsme se sestřihem záběrů z natáčení maturitního videa, za který jsme sklídili samou chválu, zahráli si hru „Hádej kdo“ a nechybělo ani

pořádné občerstvení v podobě rautu. Kolem půlnoci večírek skončil a všichni se s výbornou náladou a optimismem, že maturita dobře dopadne, rozloučili a rozešli domů.

Radek Vik (4. MA)

Návštěva společnosti MONROE CZECHIA

V prosinci jsme navštívili společnost MONROE CZECHIA s. r. o. v Hodkovicích nad Mohelkou, která se zaměřuje na výrobu tlumičů. Po příjezdu jsme byli přivítáni vedením firmy a ve školící místnosti na nás čekaly prostřené stoly

s cukrovím a pitím. Po úvodním bezpečnostním školení a asi hodinové prezentaci historie a současnosti podniku jsme se rozdělili do tří skupin. Každá parta si prošla jednotlivé úseky firmy, a to výrobu jednoplášťových i dvouplášťových tlumičů a následně testovací místnost, kde jsme si zkusili sestavit přepouštěcí ventil. Cestování bylo náročnější, přesto se nám exkurze velmi líbila, a doufáme, že bude více možností získat

zajímavé informace mimo školu.

Michal Lifka (3. MA)

Za škodovkou do Mladé Boleslavi

Několik dní před vánočními svátky se uskutečnila exkurze žáků automobilních oborů tříd 3. A, 1. B a 2. H do Mladé Boleslavi. Žáci nejprve navštívili automobilové muzeum, kde se seznámili s vývojem produkce automobilky od počátku po současnost. Prohlídka byla doprovázena výkladem a všichni si mohli prozkoumat první výrobky firmy Laurin a

Klement – kolo, motorové kolo a automobil Voituretu. Dále byly k vidění modely vyrobené už po spojení se Škodovými závody v Plzni, například luxusní prvorepublikový model Superb. Velkou část produkce zaujímaly modely vyrobené v letech 1950 – 1990 - Spartak, Felicie, Oktávie, legendární Škoda 1000 MB či populární Favorit. Futuristické koncepty, jako je například Škoda Vision, celou muzejní cestu uzavřely. Po prohlídce muzea se naše výprava přesunula do výrobního závodu, kde se žáci postupně seznámili s výrobou

motorů, výrobou a svařováním karoserií a s konečnou kompletačí automobilu. Celá akce byla doprovázena odborným fundovaným výkladem. Exkurze přinesla mnoho zajímavostí a informací, vhodně doplnila teoretickou i praktickou výuku žáků automobilních oborů.

Ze sportu

V polovině ledna jsme se zúčastnili školního turnaje ve futsalu. V posledním kole před semifinále měla být naším soupeřem hradecká obchodní škola, pouchovská střední a bydžovské gymnázium. Před začátkem turnaje jsme se necítili moc odhodla-

ně. Protivníci nám byli známi - kluci, co hrají fotbal za českou reprezentaci. Nakonec se vše zlomilo již v prvním zápase. Byli jsme velmi sehraný tým, obchodku jsme jasně přehráli a odnesli si zaslužené tři body. Z nálady, že si jdeme pouze zahrát, jsme přesedlali na touhu po vítězství. Ve druhém zápase proti Bydžovu jsme si velmi věřili. Jaké bylo překvapení, když dlouhou dobu na ukazateli skóre svítila remíza. Nakonec se po skvělé kombinaci prosadil náš Jirka Řezáč a my těsně zvítězili. Nebyl však důvod k oslavám, utkání proti slabšímu soupeři nám vzalo hodně energie. Nastala chvíle posledního zápasu. Věděli jsme, že k výhře potřebujeme mnoho štěstí a sil. Bohužel, obojí chybělo a náš tým velmi rychle inkaso-

val. Pouchovské družstvo bylo herně úplně někde jinde a utkání jsme ztratili. Byla to nejbolestnější prohra, protože jsme získali druhé místo a do semifinále postoupili pouze celkoví vítězové. Celý turnaj nám však přinesl výborný tým, překvapili jsme sami sebe a budeme s chutí bojovat i v dalších ročnících.

Tomáš Hanusík (1. C)

Čtvrtáci mají svůj byznys

Žáci 4. MA měli možnost vyzkoušet si na vlastní kůži rozjet vlastní firmu. Prozatím tedy jen na papíře, ale zkušenost to byla neocenitelná. Celý projekt „Podnikání v praxi“, který byl realizován za finanční podpory Královéhradeckého kraje, připravilo Technologické centrum Hradec Králové. Centrum vytvořilo pro naše žáky čtyři přednášky s praktickými cvičeními. Žáci se pravidelně setkávali s odborníky z praxe, kteří jim předávali své zkušenosti a vedli je k vytvoření vlastního podnikatelského záměru. Cílem bylo dostat k žákům podnikatelské myšlení a využít v praxi jejich znalosti a dovednosti z výuky ekonomiky. A to se nakonec také podařilo. Závěrečné prezentace žákovských projektů byly perfektní. Ale nepředbíhejme. Na první

přednášce - workshopu měli žáci v podstatě stejně napilno jako přednášející. Celá dvouhodinová byla hodně interaktivní a místy to vypadalo, že jsme spíše na poradě managementu velké korporace a vytváří se plán společnosti na příštích několik let. Nechyběla ani perfektně provedená metoda brainstormingu. Na závěr se vytvořily skupiny, které si připravily do druhé přednášky své podnikatelské záměry s využitím nově nabytých zkušeností. V druhém přednáškovém bloku pak žáci využili metodu Lean Canvas k sestavení první verze podnikatelského záměru. Z nově získaných znalostí o trhu, SWOT analýze, složení realizačního týmu a cashflow poté sestavili rozhodovací mapu. Oběma bloky je zkušeně provedl Mgr. Jiří Štěpán. Cílem třetí přednášky bylo poznání potencionálního zákazníka. Žáci se seznámili se základní marketingovou strategií, která je použitelná v reálné praxi. O zajímavou přednášku se zde postarala Mgr. Bohdana Kašparová. Dalším a velice dy-

namickým blokem žáky provedl Ing. Vít Jedlička, spoludávatel dopravního polygonu S-DRIVE. Zde se žáci dozvěděli, co je to podniková ekonomika, oborová ekonomika, finanční plánování a jak získat prostředky k podnikání. Přednáška byla nevšední, zejména díky přístupu Ing. Jedličky. V posledním bloku žáci předvedli své prezentace a pod vedením Mgr. Jiřího Štěpána je upravili tak, aby při závěrečné prezentaci před odbornou porotou uspěli co nejlépe. Samotné prezentace podnikatelských záměrů pak probíhaly v prostorách Technologického centra Hradec Králové. Porotci zde byli Ing. Vlastimil Juppa (projektový manažer), Ing. Aneta Brindová (TCHK), Ing. Lenka Michálková (TCHK), Martina Ceplová (Czechinvest). Porotci byli s úrovní projektů spokojeni a v některých případech i překvapeni důmyslným promyšlením celého konceptu. Absolventi tohoto projektu se v podnikatelské praxi rozhodně neztratí.

Kryštof (4. MA): Jelikož v běžné výuce nemáme dostatek prostoru si vyzkoušet začátky podnikání a získat nové zkušenosti, rozhodli jsme se zúčastnit projektu „Podnikání v praxi“. Dozvěděli jsme se, co podnikání obnáší a jak jej začít. První hodinu jsme byli rozděleni do několika „družstev“, ve kterých jsme po dobu všech lekcí pracovali a vymýšleli nové věci a služby, se kterými bychom uspěli na trhu. V polovině jsme si měli vybrat projekt, na kterém budeme pracovat. Téma bylo „Co není v Hradci Králové a mělo by být“. Náš tým si vybral zábavní park, jenž jsme nazvali HEPYLEND. Po dobu dalších lekcí jsme na projektu pracovali. Na konci jsme pak své vlastní projektové záměry prezentovali před odbornou porotou v prostorách Technologického centra Hradec Králové. Náš projekt HEPYLEND bohužel nevyhrál, jelikož byl moc nákladný a složitý. Děkujeme však škole a technologickému centru za podporu a organiza-

ci tohoto projektu, který nám doplnil vědomosti o podnikání.

Zdeněk (4. MA): Většina z nás cítila, že ve škole není dostatek prostoru na to, abychom si procvičili, jak začít podnikání a jaká jsou nejdůležitější rozhodnutí v začátcích. Proto jsme po nabídce od RN-Dr. Zdeňka Bláhy okamžitě „skočili“. Neváhali jsme ani vteřinu a téměř celá třída se zúčastnila kurzu „Podnikání v praxi“. Na tomto kurzu jsme se naučili, co vyhodnotit před začátkem podnikání, a v neposlední řadě i to, jak podnikání začít. Po úvodní hodině jsme se rozdělili do několika týmů a začali pracovat na svém vlastním projektu, který bychom mohli uplatnit v praxi. Po hodinách, ve kterých jsme se postupně naučili něco o financích, zhodnocení konkurence, jsme konzultovali s lektory náš projekt a na závěr jsme projekt přednášeli před porotou v Technologickém centru v Hradci Králové. Tento kurz pro nás byl velice přínosný.

Nejvíce se mi líbilo, jak byli lektori ochotni odpovídat na všechny naše dotazy.

Dominik (4. MA): Naše škola nám poskytla možnost zúčastnit se kurzu o podnikání, za což jsem já osobně velmi rád. Bylo to pro mě přínosné a poučné. Kurz se skládal z několika přednášek. Stříдалo se v něm spousta lektorů a také témat. Nejvíce mě zaujalo téma S-drive - Rady do podnikání. Marketing jsem si zase hodně užil díky velmi schopné a vtipné lektorce. Na začátku jsme byli rozděleni do pěti týmů. V průběhu tohoto kurzu jsme si měli zvolit jedno téma, které budeme na konci obhajovat před odbornou porotou. Porota se skládala z odborníků z praxe. Naše téma byl závodní okruh. Bylo to velmi finančně náročné, a tak jsme skončili na 4. místě. Jsem opravdu rád, že jsem se kurzu mohl zúčastnit a získat mnoho cenných zkušeností.

Než přišel ten večer

Maturitní ples spolu se stužkovacím večírkem patří k nezapomenutelným zážitkům ze střední školy. Abychom však mohli obdivovat krásu studentek a mužnost studentů, radovat se s nimi při jejich velkém okamžiku, je nutné tento významný večer připravit. Třída 4. MP se podělila o své zážitky a dojmy z chvil, které maturitnímu plesu předcházely.

Co všechno obnáší příprava maturitního plesu?

Vojta: Než se můžeme pobavit na vlastním maturitním plesu, je nutné zařídit propagaci, vstupenky a program. K propagaci patří vylepování plakátů. Důležité a účinné je také založení události na FB.

Patrik: Je nutné prodat lístky v takovém množství, aby pokryly náklady na pronájem sálu. Výtěžek z tomboly se dá na kapelu apod. Dále jsme řešili, zda chceme předtančení nebo nějakou „videoprojekci“. Nakonec máme obojí.

Alessio: Musíme přinést ceny do tomboly, vytisknout a vylepit plakáty, secvičit předtančení a vymyslet program. A je potřeba také nějaká „afterparty“.

Anonymní postřeh: Příprava na ples je velmi náročná, zvláště pro holky. Musíme si sehnat šaty, kadeřnici a dobrý je taky zásah vizážisty.

Co bylo při přípravách plesu nejhorší?

Eliška D.: Problémy nám dělala nedokonale fungující komunikace mezi třídami, ale nakonec se, doufám, zadařilo.

Lukáš F.: Asi balení dárků do tomboly, to byl proces téměř nekonečný. Stříhat celofán, balit v rámci možností úhledně, případně vymyslet, co bude samostatná cena a co s čím se nakombinuje do balíčku. Venku už se stmívalo a my ještě trčeli u balení.

Anonymní postřeh: Největší tahanice byly asi kolem předtančení. Jeden přišel s nápadem, který druhý od-

soudil, ale s lepším návrhem už nepřišel. Často jsme se přeli, ale nakonec jsme se sjednotili.

Patrik: Nejhorší byl určitě prodej lístků, protože se ze zájemců musely vydolovat peníze. Kapacita sálu je 600 míst, týden před plesem jsme měli prodáno 480 lístků, ale hranici 500 jsme záhy pokořili.

Bavila vás organizace?

Martin: Nejvíce mě bavilo mě nacvičování předtančení. Odychl jsem si, že jsme se nakonec domluvili, vybrali hudbu i choreografii a sklidili velký aplaus.

Adam: Někteří pomáhali spíše z povinnosti, takže v tom zábavu neviděli, jiní se úkolů zhostili s elánem a nadšením.

Michal Š.: Občas jsme se pobavili, když jsme viděli některé ceny, to byla sranda.

Lukáš F.: Sranda, ta teprve přišla až se samotným plesem.

Nastaly nějaké komplikace během příprav?

Terka: Když jsme konečně mysleli, že máme nachystanou tombolu, všimli jsme si, že v některých úhledných balíčcích zůstaly na výhrách cenovky. Už jsme ale neměli sílu celofán rozdělovat, sundávat cenovky a výhry znovu balit. Tak snad to výherci pochopili.

Verča: Když jsme konečně vymysleli výzdobu sálu a potřebné objednali, zjistili jsme, že zboží nám nestihne přijít,

dostali jsme jen část zásilky a museli improvizovat.

Michal Š.: Domluvili jsme se nejdřív, že natočíme video. Nějakou scénku, kde vystoupí všichni. Jenže jsme se nikdy všichni nesešli. Pak se nám zdálo lepší, když se video natočí po skupinkách, v jakých budeme přistupovat k šerpování. A výsledek? Kameraman stávkoval, takže se na poslední chvíli musela vymyslet náhrada v podobě prezentace z fotek.

K plesu patří tombola. Odkud máte ceny?

Adrian: Zašel jsem do jednoho specializovaného obchodu a normálně se zeptal. Dostal jsem od nich poukaz.

Míša: Ptala jsem se známých, někdo má třeba prodejnu a tam se něco najde, nebo má další známé. Samy ty ceny neprijdou.

Vojta: Některé ceny se ale musely přebrat, dostali jsme třeba použitá trička a čepice, což není zrovna ideální.

Lukáš H.: Originální byly ceny s označením „sada s překvapením“. Tam jsme baličkovali různé drobné předměty, propisky, svíčky apod., u některých věcí jsme ani nevěděli, kdo je obstaral. Ale to vůbec nebylo důležité.

Žáci z 4. MP

Další krok aneb maturita a závěrečky klepou na dveře

V pátek 26. ledna se uskutečnil maturitní ples naší školy. Všichni jsme se sešli už několik hodin před začátkem plesu, abychom si ještě naposledy vyzkoušeli svoje nástupy a připravili sál. Na všech byla vidět nervozita z toho, jak to všechno dopadne, ale zároveň velké nadšení, že je tu náš velký den, na který se každý těšil.

Začátek plesu zahájil slavnostním projevem ředitel školy pan Ing. Vladislav Košťál. Následné předtančení taneční školy Bonstep vytvořilo úžasnou atmosféru a připravilo publikum na nejdůležitější část večera - představení a šerpování a stužkování jednotlivých tříd. Představení jednotlivých tříd bylo opravdu zpracované. Autotronici nejprve naladili účastníky plesu maturitním videem, po kterém následoval opravdu neobvyklý nástup. Svého třídního doslova přinesli až na pódium jako krále. Následující třída 4. MP oslnila nádherným předtančením a skvělou choreografií.

Po obdržení šerp a stužek opadl veškerý stres a všichni si začali naplno užívat svůj večer. V průběhu volné zábavy byli

vylosováni výherci čtyř hlavních cen a o půlnoci proběhla maturanty očekávaná tradice zašlapání šerp. Celý ples byl ukončen v ranních hodinách.

Akce proběhla podle našich představ a doufáme, že si jej stejně jako my užili i všichni ostatní, kteří náš ples navštívili.

Otakar Bárta a Jiří Jirásek (4. MA)

Řekli nám...

Přípravy byly dokonány, už není cesty zpět. Vklouzli jsme do nažehlených obleků a společenských šatů a vyrazili jsme vstříc slavnostnímu večeru s hlavou plnou otázek. Neklopýtnu, až si půjdu pro stužku či šerpu? Nezaskočí nás nějaká nečekaná komplikace? Bude hudba taková, jakou jsme chtěli? Na podobné otázky si každý odpoví, ohlédne-li se za plesem. O své plesové dojmy se podělil Rostislav Kocián ze 3. A.

Jak se Ti ples líbil?

Mně se ples velmi líbil, i když jsem odešel docela brzy. Hudba nebyla vůbec špatná, společnost byla super a celá akce měla skvělou atmosféru. Fronty u baru byly někdy až moc dlouhé, ale každý si nakonec ten svůj drink odnesl.

Stalo se přeci jen něco, z čeho jsi nebyl ne úplně nadšený?

Zdávalo se mi, že moderátor, který odhlašoval různé programové akce na pódiu nebo pod ním, měl občas „uřvaný“ hlas. Mohl to však být záměr v okamžiku vyvrcholení daného čísla, aby večer měl, jak se říká, grády. Hudba nebyla špatná, očekával jsem ale více různých stylů. Všechno jsou to záležitosti subjektivní a diskutabilní.

Jak bys ohodnotil organizaci večera?

Přiznám se, že šlo o můj vůbec první ples, takže nemám s čím srovnávat, ale jsem opravdu velmi spokojený s tím, jak večer probíhal a jak se ples vydařil. Určitě se najdou lidi, kteří už něco naplesováno mají a budou asi kritičtější a rýpavější. Když jsem ale nahlédl do příprav a vidím, co je

za takovou akcí práce a starostí, nemám sebemenší důvod organizaci něco vytýkat.

Co na ples říkal Tvůj doprovod?

Všichni, kteří mě doprovázeli, byli, řekl bych, nadšení. Sice se našlo pár kritizovaných drobností, někdo měl problém s velkým horkem v sále, jiný chtěl vyměnit zvukaře, ale v konečném hodnocení převládla skvělá atmosféra večera a kvalitní program, nikdo by se nebránil si takovou akci zopakovat. I když, nechystám se kvůli tomu neuspět u závěreček jen proto, abych příští rok absolvoval svůj stužkovací ples znovu.

Zmínil se o programu, můžeš prozradit víc?

Program byl zajímavý. Ples nebyl pouze pro maturanty, ale i pro učňovské obory, což na jiných školách není zvykem. Nejprve obdrželi stužky i učňové a poté dostávali šerpy maturanti. Dále jsme zhlédli profesionální taneční pár z taneční školy, vystoupení bylo opravdu krásnou podívanou. Také jsme viděli roztleškávačky s akrobatickým tancem a mimo jiné nesměla chybět tombola. Vyhlášeno

bylo sólo pro rodiče a jejich potomky. No a po skončení zašla část lidí ještě na after-party v hradeckém klubu Denoche, každý si večer užil určitě podle svého.

Jak hodnotíš ne úplně běžné plesové spojení maturitních oborů s učebními?

Myslím si, že je to dobrý nápad. Většinou se pořádají plesy pouze pro maturanty, takže je to pro nás jako učně do jisté míry pocta. I my jsme mohli zažít ples na naši počest a naši blízcí si vychutnali slavnostní okamžik našeho stužkování. Je nás víc, prodá se víc vstupenek a maturanti i učni se „odbydou“ za jedněch organizačních nervů. Podle mé-

ho by se tento styl měl udržet i do budoucna, protože všichni jsou si rovni a také žáci učňovských oborů si zaslouží trochu „slávy“. I když ne všichni jsou úspěšnými absolventy, což platí i u maturantů.

Jsmo výjimeční – rozhovor s Eliškou Burešovou

Motorciky nikoho nenechávají chladným. Někdo v nich vidí nebezpečí a na nich nezodpovědné jezdce. Pro některé jsou symbolem svobody. Většinou si je spojujeme s mladými muži v kožených kombinézách a urostlou postavou. Málokdy však na motocyklu uvidíme krásnou drobnou dívku, jakou je žákyně ze 4. MP Eliška Burešová.

Ahoj Eliško, máš velice zajímavé hobby. Můžeš nám přiblížit, o jaký koníček se to jedná?

Můj největší koníček jsou motorky, převážně ty terénní.

V kolika letech ses začala o motorky zajímat?

Od malička mě spíš zajímala auta, ale ve 14 letech jsem se poprvé podívala na motokrosové závody a nikdy mě tolik nic nenadchlo. A od té doby je to můj koníček.

K ježdění na motorce patří i nějaké pády a nehody. Zažila jsi něco takového?

Ano, jednou jsem přijela pozdě večer na chalupu a tráva už

byla mokrá. Smeklo se mi zadní kolo a lehla jsem si pod motorku, ale nic vážnějšího se mi nestalo. Nehodu jsem nikdy na motorce neměla, jen se mi několikrát stalo, že mi řidiči nedali přednost, když jsem jela na hlavní, nebo mě vytlačili z mého jízdního pruhu. Naštěstí to vždy dopadlo dobře. Na dnešních silnicích není bezpečno a už vůbec ne pro motorku.

Jaký druh motorek nejvíce preferuješ?

Preferuji převážně endura (motorky do terénu) a motardy (silniční motorky).

Jakou vlastníš motorku?

Naši mně motorku koupit nechtěli, protože se o mě báli. Tak jsem začala chodit na brigádu a po roce a půl jsem si koupila „Yamaha DT 125 X“.

Plánuješ v budoucnu jinou motorku, a jaká je tvá vysněná?

Ano, moji motorku momentálně prodávám. Na jaře bych si chtěla rozšířit papíry na A2

(motorka s výkonem do 35 kW) a koupit si XT 660 (motard). Mezi mé vysněné motorky, které bych chtěla mít v garáži, patří: Yamaha YZ 250F, BMW R GS 1200, FZ 1 N.

Znáš hodně děvčat, které jezdí na motorce?

Ano, s mými dobrými kamarádkami jezdíme, když je teplo, po okolí Vysočiny. Minulý rok v září jsem byla s holkami z HK a okolí na srazu. Některé z nich jezdí i závodně, hlavně na okruhu a jsou velice úspěšné.

Máš nějaký cíl, kterého bys chtěla dosáhnout?

Mám velký cíl. Chtěla bych se jednou naplno věnovat motokrosu. A vlastnit několik typů motorek.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Za svůj největší úspěch považuji to, že jsem si dokázala našetřit na motorku a na věci kolem.

Zrnko prachu může práci zničit

Ve firmě jsem se začal rozkukávat už o prázdninách mezi základní školou a prvním ročníkem učiliště. Mamka mi tuto možnost domluvila u svého kamaráda. Asi to není úplně standardní situace, ale byl jsem za tuto šanci rád, mohl jsem totiž zjistit, zda mě obor vůbec bude bavit.

Dušan Vávra má autolakovnu a mně se tam líbilo. V prvním ročníku jsem absolvoval školní praxi dle pravidel v dílnách na Slezském Předměstí, ale jakmile jsme ve druháku dostali možnost zařídit si praxi ve firmě, nastoupil jsem oficiálně do Autolakovny Vávra, která sídlí v Lubně.

Lakovna má smlouvu s výrobcí aut, takže dostáváme nově vyrobená auta, která musíme nalakovat buď standardními barvami nebo odstíny, které si vymyslí zákazník. Zařizujeme také odtah aut a určité opravy. Co je v našich silách, uděláme, ale také máme partnery, kteří zařídí to, co nepatří do naší specializace.

Pracuji s dalšími pěti lidmi. Chlapům je, odhaduji, kolem třiceti let. Rozumíme si, a i když máme občas práce nad hlavu, je v dílně pořád nějaká zábava. Nemají žádný problém mi pomoci a poradit, hlavně v začátcích jsem toho často využíval. Ale postupem času jsem se mnohé naučil a určité činnosti dělám téměř automaticky.

Nejtěžší pro mě bylo naučit se srovnávat tmel, to je vlastně otázka zkušeností a praxe, žádná teorie tady nepomůže. Jinak si myslím, že práce je docela snadná, pokud ovšem člověk má určité znalosti, zkušenosti a trénink. Stačí zvolit nesprávnou trysku, nevhodný plnič nebo nepatřičné ředidlo, špatně vyrovnat či vybrousit podklad, šetřit na množství krycího laku, nebo ho naopak dávat víc, než je žádoucí, a s výsledkem práce nemůžu být spokojený. Problémy způsobuje i nedostatečné proschnutí podkladu, zničit vaši práci dokáže i pár zrněk prachu,

který se do laku dostane ze vzduchu. Tečky jsou pak vidět a zákazník je samozřejmě nechce.

Nejjednodušší je broušení plniče, což dělám často. Ale občas musím připravit celé auto na nástřik barvy, což vyžaduje už jistou zručnost, a člověk musí přemýšlet, kde a jak lepit či vyrovnávat. Pracovní dobu nemám přesně danou od – do, většinou v dílně strávím kolem 9 hodin. Když ale nějaká práce spěchá nebo je práce příliš mnoho, zůstávám i déle. Něco se prostě nedá jen tak přerušit, nechat stát či odsunout na druhý den.

S kolektivem, prací i pozicí, jaké jsem tu už dosáhl, jsem spokojený a rád bych ve firmě zůstal po závěrečných zkouškách natrvalo.

Michal Čapek (3. H)

Baví mě radost druhých

Záliby mají lidem přinášet především radost. Některé koníčky způsobují dokonce radost několikanásobnou. Tedy nejen tomu, kdo činnost vykonává, ale i jeho okolí. A přesně v takové činnosti jsem našel zalíbení a smysl.

Již 7 let jsem členem pionýrské skupiny POHODA, do které patří i „můj“ oddíl Maxim. Vše začalo úplnou náhodou. Rodiče mě v roce 2010 přihlásili na akci s přezdívkou PoPrMa (podzimní prázdniny s Maximem), aby mě zabavili. Hráli jsme plno her a chodili na výlety. Zažil jsem mnoho skvělého a poznal nové kamarády, proto jsem se rozhodl navštěvovat pravidelné schůzky oddílu v pátek odpoledne. Na schůzkách se hrají různé hry, děti se učí novým věcem, které pak využívají v dovednostních závodech (například rozdělávání ohně).

Po mnoha vydařených víkendových akcích, jarních prázdninách a soutěžích jsem na svém prvním táboře s Maximem byl ošátkován a oficiálně se stal pionýrem. Vzhledem k

tomu, že tábory jsou organizovány pro děti do 15 let a mně se na nich opravdu líbilo, rozhodl jsem se v roce 2015 stát se instruktorem. Jinak bych přišel o možnost účastnit se táborů, což by mě mrzelo.

Musel jsem ovšem úspěšně složit instruktorskou zkoušku. Ta je rozdělena do dvou květnových víkendů. První se tráví ve školicím středisku v Trutnově. Na programu jsou přednášky o bezpečnosti, o činnosti pionýra, účetnictví a také nějaké tipy na přípravu programu podle věkových skupin. Na konci prvního víkendu se píše test, ale ne úplně tak jako ve škole, např. lze při jeho řešení spolupracovat. Ještě jsme dostali za úkol vytvořit detailní plán oddílové schůzky.

Druhý víkend se tráví na táborové základně Bokouš kdesi v lese u řeky. Šlo spíše o ukázky

zážitkové pedagogiky, která má mít nějaký hlubší smysl, má v dětech zanechat něco pozitivního, např. zvýšit jejich sebevědomí v určitých směrech nebo zbavit je strachu z něčeho. Školení se týkalo zdravotvědy a psychologie. Tento víkend končil reflexí (ohlédnutí se zpět a zhodnocení) a samozřejmě výstupním testem. Poté byly uděleny úspěšným uchazečům, tzv. „papíry na děti“, tedy osvědčení, které umožňuje být instruktorem.

Dosažení pozice instruktora přineslo mnoho změn a samozřejmě povinností. Začal jsem se účastnit schůzí rady pionýra, podílet se na vytváření programu schůzek, víkendových akcí a tábora. Občas se mě ptají, co mě na této „práci“ baví. Určitě to nebude výdělek, vše děláme dobrovolně a zadarmo. Předáváme dobré myšlenky dětem a něco je naučíme. Samy děti nám pak říkají, že jsou raději s námi, že doma se nudí, a to je to nejvyšší ocenění. Mám radost, že dělám něco smysluplného, poznám nová místa a nové lidi.

Občas mám chuť s pionýrem seknout, třeba když se během dvoutýdenního tábora nepohodneme a každý chce danou situaci řešit jinak. Pak se sám sebe ptám, jestli mám tohle všechno zapotřebí. Ale uvědomím si, že kdybych odešel, tak bych to druhým zkomplikoval, a že to celé děláme kvůli dětem. Jejich úsměvy a radost mi zase dodají chuť do práce a nad neshodami mávnu rukou. Vše se nějak vyřeší.

Na přípravu her používáme internetovou stránku hranostaj.cz, inspirujeme se, kde se dá, či vymýšlíme zábavu sami. Už šestým rokem pořádáme

letní tábor pro cca 50 dětí ve věku 6-15 let. Loni bylo táborové téma Bohové Olympu. My jako vedoucí jsme představovali bohy a děti během celého tábora v různých úkolech a hrách postupovaly až na vrchol Olympu. Celotáborová hra musí být vždy naplánovaná tak, aby nás nezaskočilo ani přílišné horko, ani dvoutýdenní dešť.

Naše akce, zejména tábory, mají ještě jednu mnohem složitější část - shánění peněz. Jde hlavně o dotace z kraje a města Jaroměř. Peníze shání náš hlavní vedoucí především psaním a podáváním projektů a my jsme mu samozřejmě k ruce.

Tento rok jsem podstoupil školení a jsem nyní vedoucí, což sebou přineslo i zodpovědnost za děti na akcích. Vybavuji si asi nejhorší zážitek, kdy se během noční hry jedno z dětí zranilo. Při běhu zakoplo a roztrhlo si nohu. Pak bylo nutné se o něj postarat a dopravit ho na šití, informovat rodiče...

Co se týká mé „pionýrské“ budoucnosti, na konec a odchod se momentálně necítím. Ale uvidím, co bude po maturitě. Pokud budu jen trochu moci se v pátek navečer věnovat svým svěřencům, udělám to pro ně.

Lukáš Hejna (4. MP)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Autorem psychologického románu *Petrolejové lampy*, který byl vydán poprvé v roce 1935 pod názvem *Vyprahlé touhy*, je Jaroslav Havlíček. Spisovatel se ve svých dílech zaměřil na postavy rozvrácené patologickými vlastnostmi a osudem. Dalšími jeho stěžejními díly jsou romány *Neviditelný* a *Helimadoe*.

Děj *Petrolejových lamp* se

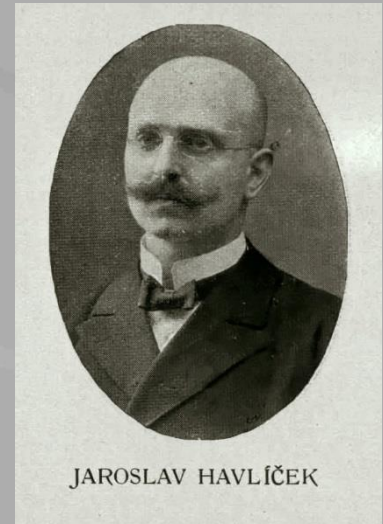

odehrává v severovýchodních Čechách, přesně v autorově rodné Jilemnici na statku Vejrychovsko, a to v 1. polovině 20. století. Ústřední postava celého díla Štěpka Kiliánová je mladá dívka, pracovitá, dob-

rosrdečná, nechybí jí smysl pro humor, ale je prostořeká, ne moc hezká a vždy jiná než ostatní dívky z městečka, a tak u mužů nemá příliš velký úspěch. Touží po dětech, ale nápadníků mnoho neměla, i když je dcerou úspěšného stavitele. Má strach, že zůstane starou pannou, a proto se po třicítce vdá za svého bratrance Pavla Malinu. Ten pochází z vejrychovského hospodářství, které spravuje jeho starší bratr Jan, a stále jen dře na Pavlovy dluhy. Pavel se na důstojnické kadetce naučil hýřivému životu a byl suspendován z funkce lajtnanta. S nic netušící Štěpkou uzavře sňatek z vypočítavosti i s utajovanou nemocí syfilis. Nemoc dosahuje až stádia šílenství. Štěpka se nevzdá ani v nejhorších chvílích, po smrti svého muže zůstává na statku a hospodaří s Janem, u něhož teprve nachází uznání a ocenění. Zda se tito dva lidé dají dohromady, se už nedozvíme.

Autor v díle zachytil rozpadající se svět a mravní úpadek v prostředí maloměsta, nevyhýbá se ani naturalistickým

prvkům. Skutečnost je popsána střízlivě, věcně, ale působivě.

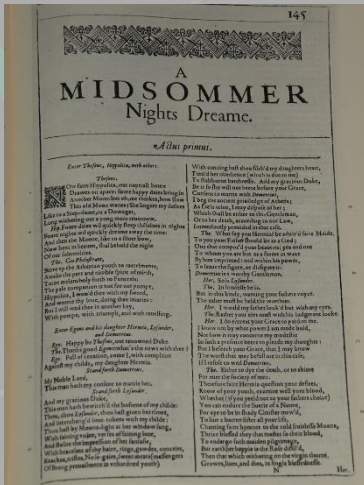

JAROSLAV HAVLÍČEK

Další verze tohoto románu má podobu filmu, který byl natočen v roce 1971 v režii Juraje Herze, kde hlavní role ztvárnila Iva Janžurová a Petr Čepek. Divadelní podobu tomuto dílu dalo i Klicperovo divadlo v Hradci Králové v premiéře v roce 2006 a obnovené premiéře v roce 2010 pod vedením režiséra Ivana Rajmonta. Jako Štěpka a Pavel doslova zazářili Pavla Tomicová a Filip Richter moc.

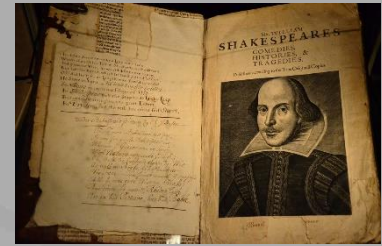
Sen noci svatojánské, aneb Čas probuzení

Jako třetí premiéra divadelní sezóny 2017-2018 byla 16. prosince 2017 uvedena na hlavní scéně Klicperova divadla hra Sen noci svatojánské od Williama Shakespeara.

Děj ztřeštěné i svatební komedie plné zázračných lektva-

rů, zmatených párů, žárlivých milenců ze světa lidí i nadpřirozených bytostí a zamotaných příběhů je zasazen do ošumělého nemocničního prostředí, neboť se David Drábek nechal inspirovat slavným filmovým dramatem Čas probuzení. Divákům se představil Jan Vápeník v roli ředitele nemocnice a Oberona, Kamila Sedlářová jako primářka a Titánie, Jiří Panzner v roli doktora Puckmana, Natálie Holíková v roli zdravotní sestry a Flóry. Čtyři pacienti Hermie, Helena, Lysandr a Demetrius jsou v katatonickém stavu, dýchají, trochu se hýbají, ale nikdo neví, jestli uvnitř vnímají a něco cítí.

Doktor Puckman věří, že najde způsob, jak apatické pacienty alespoň na jednu noc probudí k životu. V první části hry se divák původního textu nedočká, to až v té druhé se jakási verze Shakespearovy hry dočká, a dokonce se setkáme až se sentimentem. Herci přidají líčení, které připomíná postavy z filmu Avatar. Drábkův Sen alespoň na jednu noc své hrdiny probudí. Představení doplňuje opět skvělá hudba Darka Krále.

NABÍDKA VZDĚLÁVÁNÍ

DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY

PROVOZ A EKONOMIKA DOPRAVY

MECHANIK INSTALATÉRSKÝCH
A ELEKTROTECHNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

AUTOTRONIK

MECHANIK OPRAVÁŘ
MOTOROVÝCH VOZIDEL

KLEMPÍŘ

AUTOELEKTRIKÁŘ

KAROSÁŘ

AUTOLAKÝRNÍK

ZEDNÍK

INSTALATÉR

TESAŘ

PRO

ABSOLVENTY MOŽNOST PŘIJETÍ

DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU!

blíže informace na studijním oddělení nebo sekretariat@sosasu-vocelova.cz